

Een 'Hemelevangelie' prediken?

<http://wayoflife.org/>, 30-8-2011

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

Het is heel gewoon dat evangelisatieprogramma's het thema "naar de hemel gaan wanneer je sterft" benadrukken. De cursus met de titel *In the Highways and Hedges*, gepubliceerd door de First Baptist Church van Hammond, Indiana, hanteert deze benadering.

Dit zielenwinnende plan leert de evangelist te beginnen met een persoon te vragen: "als je vandaag zou sterven, ben je dan 100% zeker dat je naar de hemel gaat?"

Wanneer deze persoon antwoordt met "nee", wordt de zielenwinner geleerd een kleine "Romeineweg-prediking" te brengen in de trant van: "je kan weten dat je eeuwig leven hebt; je bent een zondaar onder Gods veroordeling; Jezus stierf voor je zonden; redding is een gave die je vandaag kan ontvangen".

Na deze erg korte voorstelling wordt de zielenwinner geleerd het volgende te zeggen:

"Nu, Jan, als je Jezus zal vertrouwen om u naar de hemel te brengen als je sterft, buig dan nu je hoofd en sluit je ogen met mij. Als je dit meent met je hele hart, zeg dan dit gebed na: 'Beste Jezus, vergeef me mijn zonden. Ik stel vandaag mijn vertrouwen op U, Jezus, en enkel op U, om mij naar de hemel te brengen als ik sterf. Dank U voor mijn redding. Amen'".

Het draait allemaal om "naar de hemel gaan wanneer je sterft".

Hier is absoluut niets van te vinden in de Schrift. Nooit benaderden Jezus, de apostelen of de predikers in de vroege kerken iemand met de vraag of zij naar de hemel wilden gaan na de dood. Wie zou dat niet willen! Maar redding is niet louter een ticket voor de hemel. Het is een reddende, levensveranderende relatie met de levende God, door Jezus Christus, in het hier en nu.

De "wil je naar de hemel gaan als je sterft" benadering werd toegepast door Jack Hyles op 3 mei 1998, toen hij beweerde dat er meer mensen werden gered dan op de dag van Pinksteren. Hyles predikte een boodschap met de titel "Een plaats genaamd Hemel". Zijn bijbeltekst was Johannes 14:1-6, welke, uiteraard geadresseerd is aan gelovigen, niet ongelovigen. Na zijn prediking over de hemel, vertelde hij de menigte: "Als je slechts het geringste verlangen hebt om naar de hemel te gaan, als er slechts een heel klein beetje verlangen is om naar de hemel te gaan, dan moet je deze ochtend je vertrouwen geven aan Jezus als uw Redder".

De hemel is een schitterend onderwerp, maar het Evangelie gaat niet over de hemel. Het Evangelie is de dood, begraving en opstanding van Jezus Christus voor onze zonden.

"Verder maak ik u bekend, broeders, het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat u ook aangenomen hebt, waarin u ook staat, waardoor u ook zalig wordt, als u eraan vasthoudt zoals ik het u verkon-

digd heb, tenzij dat u tevergeefs geloofd hebt. Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften” (1 Kor. 15:1-4).

De hemel is beslist een gevolg van redding, maar waarom heeft geen van de apostelen over de hemel gesproken terwijl zij het Evangelie brachten? Waarom verschillen de preken in het boek Handelingen zo sterk met die van Hyles?

Beschouw de prediking van Paulus op de Marsheuvel aan de afgodische heidenen in Handelingen 17. Paulus sprak niet over de hemel; hij sprak over God en Zijn rechtvaardig oordeel opdat de afgodendienaars hun zonde zouden begrijpen en zich tot Christus zouden keren voor verlossing. De gemiddelde Noord-Amerikaan vandaag lijkt erg op deze afgodische heidenen, en Noord-Amerikanen hebben behoefte aan hetzelfde type van prediking. Een afgodisch en afvallig volk heeft meer behoefte aan prediking over de hel dan over de hemel. Zij hebben meer behoefte aan preken over de wet dan over genade, omdat bijbelse genade enkel begrepen wordt in de context van de wet. Niemand kan Gods genade begrijpen en appreciëren tenzij hij eerst Gods heiligheid en gerechtigheid begrijpt. De wet werd gegeven om de weg voor te bereiden voor genade. “Zo is dan de wet onze leermeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof gerechtvaardigd zouden worden” (Galaten 3:24). De Romeinenbrief begint met bijna drie hele hoofdstukken over de wet en de gerechtigheid van God en de zondigheid van de mens en zijn volkomen veroordeling door een heilige God, voordat hij handelt over de genade van Jezus Christus. Dat is de bijbelse manier om het Evangelie te prediken. Dat is de ware “Romeinenweg”. Zo predikte Petrus op de dag van Pinksteren.

Wij horen veeleer de Bijbel te volgen dan een mens of een modern zielenwinningsprogramma. De nadruk in de Bijbel ligt op het vertellen aan mensen dat God heilig en rechtvaardig is en een Rechter van zonde, dat zij verloren zijn en teniet gedaan, en dat God vraagt dat zij zich zouden overgeven aan Zijn gezag (berouw en bekering) en Christus ontvangen **EN DISCIPELEN VAN CHRISTUS WORDEN IN DEZE HUIDIGE WERELD**, veeleer dan te denken dat zij een soort van goedkoop ticket voor de hemel krijgen middels een religieus ritueel (b.v. het nazeggen van een gebed). Niet één persoon in het boek Handelingen ontving het Evangelie als slechts een goedkoop ticket naar de hemel, terwijl zij onveranderd hun weg gingen. Elk van de bekeringen, opgetekend in Handelingen, was van de dramatische levensveranderende soort waarbij de enkeling niet enkel vertrouwde op Christus maar zich ook overgaf aan Christus.